

Autor: Mgr. Lukáš Mareš

Disertační práce: Filosofické zkoumání sportu a jeho role v kontextu dobrého života

Celkově považuji disertační práci doktoranda Mgr. Lukáše Mareše za pečlivě zpracovanou práci, se strukturou přiměřenou tématu. Kapitoly i podkapitoly na sebe logicky navazují, témata jsou vhodně vybraná a myšlenky jsou formulovány srozumitelně. Práce obsahuje přiměřené vysvětlení postupu při argumentaci u základních témat, které odpovídají na tři základní otázky: Co je to sport? Co je to dobrý sport? Jakou roli má sport v dobrém životě?

Po detailním úvodu ohledně vzniku disciplíny filosofie sportu a jejích metod se autor zabývá základní otázkou filosofie sportu, kterou je otázka: Co je to sport? Otázku autor vysvětluje z hlediska přístupu a pak ji řeší obsahově. Navazuje na článek prof. Jima Parryho „E-sports are not sports“ (2019). Autor formuluje vlastní definici, která se liší především v pojetí soutěže a která dává přednost vymezení sportu pomocí charakteristiky „střetávání“ (*encounter*) a dále zdůrazňuje charakteristiku hry (*play*). Tím navrhuje širší pojetí sportu, které do sportů umožňuje začlenit i individuální aktivity. To je samozřejmě možné, ale z tohoto rozšíření vychází otázka, pro které situace je tato definice vhodná a pro které spíše nevhodná. Např. se nabízí otázka, ve kterých kontextech by bylo vhodnější individuální střetávání odlišit od soutěžních sportů?

Druhá sekce se zabývá otázkou po dobrém sportu. Tato otázka je zpracována nejméně podrobně z tří vymezených otázek a některé podkapitoly by mohly být podrobněji rozpracovány, zejména kapitola týkající se ontologie sportu. Vzhledem k délce současné práce rozumím snaze po dalším nerozšiřování práce, avšak vzhledem k druhým dvěma sekcím vypadá tato sekce nevyváženě. Sekce je rozčleněna do tří oblastí – pojednává o dobrém sportu na rovině aktivity, postoje a prostředí.

Třetí sekce klade otázky ohledně vymezení sportu a dobrého sportu do celku života člověka, s ohledem na téma dobrého života. Tuto část považuji za důležitou součást bádání o sportu a ráda vidím, že doktorand považuje otázku ohledně tohoto zasazení sportu do širšího kontextu života za důležitou. Jak sám říká, tato komplexní problematika může být uchopena různými způsoby. Autor nabízí přiměřenou perspektivu na tuto debatu, zejména na základě díla vybraných antických autorů a filosofů sportu, zvláště pak zdůrazňuje myšlenky Aristotela a Bernarda Suitse.

Práce doktoranda Mgr. Lukáše Mareše splňuje požadavky standardně kladené na disertační práci, práci doporučuji k obhajobě.

Dotazy k obhajobě:

1. V diskusi filosofických metod je využito slovo „objektivní“, které je většinou spjato s empirickým výzkumem. Proč jste zvolil právě toto slovo ve filosofickém kontextu?

2. Ohledně definice sportu – jakou roli hrají ve Vaší definici, a to v rámci individuálních střetávání, pravidla, která jsou většinou založena na mezilidské dohodě? Znamená tato podmíněnost pravidly neumožnění zařazení „sportů v přírodě“ dle definice prof. Kevina Kreina mezi aktivity, které spadají do Vaší definice?
3. V kapitole 2.2.1, která se zabývá charakteristikami dobrého sportu coby aktivity, jsou uvedeny (mimo jiné) podmínky spravedlivosti sportu a otevřenosti výsledku. Jsou to opravdu dvě různé podmínky, nebo je otevřenost výsledku důsledkem spravedlivosti sportu?

Doc. PhDr. Irena Parry Martínková, Ph.D.

UK FTVS

V Praze 9. 11. 2023